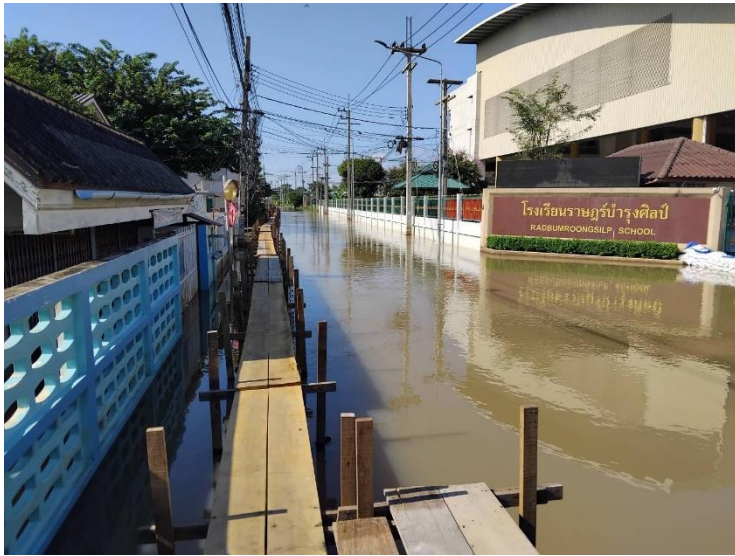

สวัสดิการรับพี่น้องลัทธิบุตรวัดเซนตหลุยส์ทุกท่าน

“ทำไรรออยู่?” , “กินข้าวรึยัง?” พี่น้องครับสองประโยคนี้นี้เรามักได้ยินจากปากแม่ของเราทุกวัน แม่ของพ่อก็เหมือนกันโทรหาพ่อและพี่น้องของพ่อทุกคน ทุกวันด้วยสองประโยคนี้นี้เสมอ สิ่งแม่ถามเรานั้นมันไม่ได้มาจากคำพูดลอย ๆ แต่มันมาจากใจของคนที่เป็นห่วงเป็นใยกัน คิดถึงกัน ประารถนาดีต่อกัน รักกันเสมอ

เวลานี้มีเพื่อนของเรา **พี่**
น้องของเราที่กำลังประสบภัยน้ำ
ท่วม พวกเราก็เป็นห่วงเป็นใย
ถามไถ่พวกเขาไปว่า **เป็นอย่างไร**
บ้าง? ให้ช่วยอะไรไหม? อยู่ไหน
ไหม? น้ำลดรึยัง? ต้องการอะไร
ไหม? และเราก็ไปเยี่ยมพวกเขา
นำความหวังดีไปให้ นำปัจจัย
อาหารไปให้ เป็นช่วงเวลาที่เรา

แสดงความรักต่อกัน ไม่ซ้ำเติมกัน พี่น้องครับขนาดเราที่เป็นคนธรรมดา ๆ เท่านั้น ยังรักกัน
คิดถึงกัน ในยามยากลำบากขนาดนี้ **และพระเจ้าที่รักเราละ พระองค์จะไม่รักเรามากกว่านี้หรือ?**

ในทุกช่วงเวลาของชีวิตไม่ว่าเราจะสุขจะทุกข์ สบายดีหรือเจ็บป่วย **พระเจ้าอยู่เคียงข้าง**
เราเสมอ คอยเป็นกำลังใจให้เรา ประคับประคองเรา ให้ผ่านเหตุการณ์แต่ละวันไปได้ด้วยดี
พระองค์กำลังทำงานของพระองค์อย่างเงียบ ๆ ด้วยการคลอใจให้เรามีใจที่ห่วงใยกัน รักกันและ
กัน ช่วยเหลือกัน ดูแลกันเหมือนที่พระองค์ทรงรักเราตลอดเวลา

ขอบพระคุณพระเจ้าที่รักเราทุกคนเสมอ และจะรักเราตลอดไปด้วย

คุณพ่อสุรศักดิ์ อัมพารณ์